

На 11 ч. бѣхъ на аудиенция съ доклади при княза. Генералътъ му съобщилъ, каквото му бѣхъ вчера разказвалъ: отъ стреляне и мушкане не ме е страхъ, само бомбитѣ сж ефикасни. Тукъ има вече прецедентъ, петроградската афера, единъ удаченъ атентатъ, защото не се случва често единъ атентатъ да успѣе. Реформи въ управлението. Образуване на министерството. „Wenn es schief geht, dann fällt alle Schuld auf mich“ [ако върви наопаки, цѣлата вина пада върху мене]. Непознати фактори: Теохаровъ, Вѣлковичъ (страхъ отъ тѣхъ).*)

Като си отивахъ отъ канцеларията, срѣщамъ Миларова, носѣше си оставката на генерала; размѣнихъ само нѣколко думи съ него. И Д. Поповъ си подалъ оставката, а статистическото бюро си е на мѣстото. Въ канцелариитѣ владѣла страшна паника. Мислятъ, че наистина ще има застрелвания. Въ полицията, каже, приготвявали легла! Тайната полиция, страхъ отъ доносничество, предъ подполковникъ Станички. Руситѣ ужъ били водени отъ консерваторитѣ. Английски кореспонденти щѣли, каже, да дойдатъ тукъ. Лошото впечатление отъ предложението; мислятъ, че ще настѣпи абсолютизмъ. Азъ казахъ на Вацова, че известни хора искатъ да направятъ отъ България Авганистанъ, арена на руски и английски спорове; забравиха 100,000 руски войници, които почиватъ въ българска земя и чиито тѣла не сж се още разтѣли.

Подиръ обѣдъ бѣхъ въ княжеската канцелария. Грековъ разправи за днешното *entrevue* у екзарха; тамъ били Цанковъ, Каравеловъ, Сукнаровъ, Грековъ, Балабановъ, Бурмовъ. Уводътъ на екзарха за ползата отъ помирението. Каравеловъ попиталъ най-напредъ Грекова, дали консерваторитѣ приематъ всичко, което е станало до сега, прокламацията, военнитѣ сждилища, предложението. Грековъ отговорилъ, че тѣ безусловно всичко приематъ, безъ да сж имали, разбира се, никакво влияние върху създаването на тѣзи нѣща. Че тѣ сж за княза, каквото той и ди поиска. А вие да ли сте за княза? Каравеловъ отговорилъ, че той всѣкога е билъ за княза, въ Нар. събрание защищавалъ княжескитѣ прерогативи, обаче той и неговитѣ привърженици били противъ предложенията; не могатъ да ги приематъ. Грековъ запиталъ, защо е тогава цѣлото това събрание? Каравеловъ отговорилъ: мислите, че ние не знаемъ, какво говорятъ военнитѣ комисари. Балабановъ съобщилъ, че той въ Ломъ чулъ, какво е говорилъ Ремлингенъ къмъ гражданското събрание, за важността на момента, че Русия всѣкога била за княза, че той като руски офицеръ ги съветва отъ любовъ къмъ родината си да бждатъ за княза. Какво е мнѣнието на Русия, казалъ Грековъ, вие го

*) Въ Дневника цѣлиятъ този разговоръ е предаденъ на нѣмски.